

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 91
din 02.06.2010**

Dosar nr.: 493/2009

Petiția nr.: 10673 din 07.12.2009

Petent: A M

Reclamat: Casa Județeană de Pensii Sibiu

Obiect: tratament discriminatoriu privind soluționarea cererii de pensionare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. A M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Casa Județeană de Pensii Sibiu, prin reprezentant, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr.17, jud. Sibiu

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului, astfel cum este formulată, vizează modul de soluționare al cererii de pensionare comparativ cu cererile de acordare a pensiei de către magistrați.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 10673 din 07.12.2009 petentul arată că nu se bucură de un tratament similar celui aplicat magistraților din județul Sibiu în ceea ce privește stabilirea pensiei de serviciu, întrucât de la data cererii sale au trecut mai bine de 19 luni, fără a fi soluționată, în timp ce în cazul magistraților, cererile se soluționează în termen de 30 de zile.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii, Casei Județene de Pensii Sibiu. Prin adresa cu nr. 10910 din 15.12.2009 s-a comunicat solicitarea în cauză.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa nr. 1167 din 15.02.2010 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 1168 din 15.02.2010 a fost citată Casa Județeană de Pensii Sibiu, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.03.2010. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 2119 din 16.03.2010, partea reclamată a depus punct de vedere la dosar. Colegiul a acordat părților termen de concluzii scrise la data de 30.04.2010. Petentul nu a comunicat concluzii scrise. Partea reclamată a comunicat concluzii prin adresa înregistrată cu nr. 3366 din 29.04.2010.

4.5. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.493/2009 a fost soluționat în data de 02.06.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul susține că a înaintat cererea de pensionare la data de 09.04.2008, și mai bine de 19 luni nu a primit niciun ban cu titlu de pensie, spre deosebire de magistrații din județul Sibiu, cărora în mai puțin de 30 zile le-a fost stabilită pensia de serviciu.

5.1.2. Petentul susține că refuzul persoanelor din cadrul Casei Județene de Pensii Sibiu de a-i stabili pensia, cea legală, și de a opera revizuirea, întrucât în prima decizie, care nu a fost pusă în aplicare, s-au produs grave erori, este cel mai elocvent caz de discriminare, vinovat, în principal, fiind juristul Casei de Pensii, o persoană lipsită de profesionalism, cu rea credință, ce în mod obligatoriu trebuie sancționat.

Susținerile Casei Județene de Pensii Sibiu

5.2.1. Casa Județeană de Pensii Sibiu susține că petentul a depus dosarul de pensionare la data de 09.04.2008, solicitând prin cerere înscrierea la pensia limită de vârstă; întrucât la dosarul de pensionare nu a fost depusă adeverința tip eliberată de Tribunalul Sibiu, în conformitate cu art. 20 din H.G. 1275/2005, care să cuprindă vechimea minimă în magistratură prevezută de lege pentru acordarea pensiei de serviciu i-a fost stabilită numai pensia limită de vârstă, la care avea dreptul, în baza deciziei de pensionare. Stabilirea pensiei limită de vârstă s-a făcut în condițiile legii, termenul de emitere a deciziei de 45 de zile de la depunerea cererii fiind decalat datorită completării dosarului de pensionare cu alte acte de către petent, în perioada în care se lucra la dosarul acestuia.

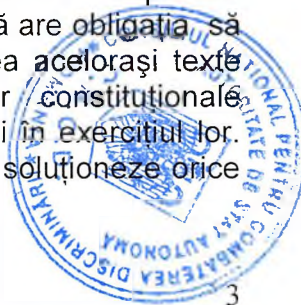
5.2.2. Plata pensiei, în cuantum de 597 lei, s-a efectuat începând cu luna august 2008 însă aceasta a fost returnată, situație care s-a repetat și pentru lunile septembrie – decembrie 2008. În aceste condiții plata pensiei s-a suspendat, reluarea plății urmând a se face în baza unei solicitări scrise.

5.2.3. În ceea ce privește acordarea pensiei de serviciu, competența în recunoașterea vechimii în magistratură și răspunderea în privința stabilirii acestei vechimi revine Tribunalului Sibiu.

VI. Motivele de fapt si de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea acestor texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngreunați ori împiedicați în exercitiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice

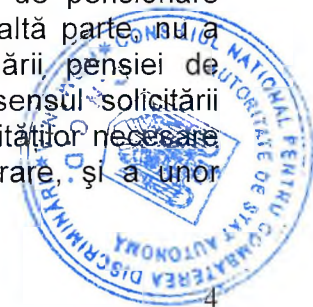
plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin modalitatea în care partea reclamată i-a soluționat cererea în raport cu solicitările magistraților din Sibiu. În acest sens, petentul consideră că nu se bucură de același tratament în cazul stabilirii pensiei de serviciu, întrucât cererea sa nu a fost soluționată de mai bine de 19 luni, comparativ cu cererile magistraților soluționate în aproximativ 30 de zile.

6.4. Față de aceste alegații, partea reclamată arată că petentul a depus dosar de pensionare la data de 09.04.2008, solicitând înscrierea la pensie pentru limită de vârstă, iar în acest sens a fost emisă decizia nr. 170069/16.07.2008. Plata s-a efectuat începând cu luna august 2008 dar a fost returnată în fiecare lună până în decembrie 2008, motiv pentru care s-a dispus suspendarea plății. În data de 18.12.2009 petentul a comunicat faptul că nu mai locuia la adresa precizată în dosarul de pensionare, iar din ianuarie 2010 plata pensiei a fost reluată, inclusiv cu diferențele cuvenite. În ceea ce privește pensia de serviciu, la dosarul de pensionare nu a fost depusă adeverința tip eliberată de Tribunalul Sibiu, conform prevederilor din normele metodologice de aplicare a legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care să cuprindă vechimea în magistratură prevăzută de lege pentru acordarea pensiei de serviciu. Competența în recunoașterea vechimii în magistratură și răspunderea în privința stabilirii acestei vechimi aparține Tribunalului Sibiu. De asemenea, arată partea reclamată că împotriva deciziei nr. 170069 din 16.07.2008 petentul a formulat contestație dar aceasta a fost respinsă definitiv și irevocabil prin Decizia civilă nr. 786/2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

6.5. În raport de acest ansamblu de împrejurări invocate în sensul reținerii unui tratament diferențiat ce ar intra sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul este practic chemat să se pronunțe asupra unei situații de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective ale petentului în raport cu soluționarea cererii sale corelativ stabilirii pensiei de serviciu. În legătură cu acest aspect, alegația tratamentului diferit se circumstanțiază în raport de chestiuni ce vizează terțe persoane, în privința cărora partea reclamată a soluționat cererile într-un termen determinat, mult mai scurt, decât în cazul său.

6.6. În opinia Colegiului, împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele ce fac obiectul prezentului dosar vizează în mod direct situația petentului și a magistraților în stabilirea și acordarea pensiei de serviciu, ceea ce ar evidenția un potențial raport, generic, de analogie între subiecții indicați, situația dedusă soluționării exclude existența unei comparabilități, de vreme ce, din actele dosarului, rezultă, pe de o parte, că petentul a depus dosar de pensionare solicitând acordarea pensiei pentru limita de vârstă, iar pe de altă parte, nu a îndeplinit formalitățile necesare în vederea stabilirii și acordării pensiei de serviciu. Petentul nu contestă susținerile părții reclamate în sensul solicitării pensiei pentru limită de vârstă și respectiv neîndeplinirea formalităților necesare acordării pensiei de serviciu. Or, în lipsa unor susțineri contrare, și a unor

elemente de probă în acest sens, ar rezulta că cererea petentului nu s-a identificat nici în fapt nici în drept cu o cerere de stabilire a pensiei de serviciu. Astfel, raportul de analogie sau comparabilitate cerut sub aspectul analizei incidenței principiului egalității și al nediscriminării nu este aplicabil cauzei, petentul neîndeplinind, sub aspect formal, nici criteriul solicitării acestui tip de pensie, nici criteriul depunerii unor acte care să ateste vechimea în magistratură, element de natură esențială în acordarea acestui tip special de pensie. Ca atare situația petentului nu este incidentă unui raport generic de analogie corelativ altor persoane aflate în situații comparabile, magistrați care au depus cereri pentru stabilirea pensiei de serviciu, cu îndeplinirea formalităților necesare acordării acestui tip de pensie.

6.7. Or, din acest punct de vedere, un eventual raport de analogie este exclus, inclusiv, sub aspectul termenelor de soluționare a cererilor. Colegiul reține că urmare depunerii dosarului de pensionare la data de 09.04.2008, s-a emis decizia nr. 170069/15.07.2008. Cererea petentului pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă a fost soluționată într-un termen diferit (aprox.3 luni) de cel imputat în cauză, anume 18 luni. Este adevărat, partea reclamată arată că plata pensiei s-a efectuat începând din luna imediat următoare deciziei însă sumele s-au returnat timp de aproximativ 5 luni, ceea ce a determinat suspendarea plăților. Acestea, s-au reluat, cu plata integrală, după comunicarea unei noi adrese de către petent. Ca atare, a existat o perioadă de timp, în care petentul nu a încasat drepturile sociale prevăzute în decizia de pensionare, însă această împrejurare nu are relevanță asupra fondului plângerii, ce vizează, în esență, termenul de soluționare și stabilirea pensiei de serviciu. Astfel, din moment ce termenul de soluționare, în speță, este corelativ unei cereri pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, acesta nu poate fi reținut ca analog sau similar cu termenul de soluționare corelativ unei cereri pentru stabilirea pensiei de serviciu, deoarece stabilirea celei din urmă pensii, depinde de cerințele legale stricte în legătură cu vechimea în magistratură.

6.8. Împrejurarea că partea reclamată a dat curs stabilirii unei pensii pentru limită de vârstă și nu unei cereri pentru stabilirea pensiei de serviciu, în legătură cu îndeplinirea sau neîndeplinirea unor formalități prevăzute de legea nr. 303/2004, reprezintă un aspect de legalitate care nu ar putea fi cenzurat de C.N.C.D.. Cu atât mai mult, în însăși actele dosarului rezultă că petentul a contestat decizia de pensionare, însă aceasta a fost statuată ca legală, prin Sentința civilă nr. 79 din 09 ianuarie 2009 a Tribunalului Sibiu și Decizia civilă nr. 786 din 18 iunie 2009 a Curții de Apel Alba Iulia.

6.9. Pe de altă parte, nu se poate ignora că motivul sau cauza, respectiv criteriul de diferențiere invocat în legătură cu fondul plângerii se situează într-un raport indisolubil cu o prezumtivă nerespectare a cerințelor legale în stabilirea și acordarea pensiei, subsecvent prin raportare la termenul de soluționare al unor cereri. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazul în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc

o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.).

6.10. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în prezenta speță, Colegiul este de opinie că nu pot fi reținute prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui criteriu interzis de O.G. nr. 137/2000 republicată. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între un criteriu invocat și tratamentul diferit imputat în cauză. Dimpotrivă, alegațiile invocate în plângere pornesc tocmai de la premisa nerespectării unor cerințe legale ori a unor termene legale. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intra sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților: A M , cu domiciliul în ; Casa Județeană de Pensii Sibiu, prin reprezentant, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr.17, jud. Sibiu

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicata și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

Data redactării 21.06.2010

Hotărâre Redactată. G.D., tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

